РІК 1930. Квітень. Ч. IV.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТИ

Святочні желання.

З нагоди Світлого Празника Пасхи шлю Вам, Дорогі Отці, й усім вірним щирі бажання Веселих Свят — Христос воскрес!

Гомін воскресної пісні і звук дзвона, який рікрічно в тім часі пригадує світови побіду Спасителя над силами ада, сповнятимуть Ваші серця таємною, неземською радістю. Ця радість о скільки пливе з чистої совісти й виростає з надприродної основи, становить вельми милий Богу стан душі, що його так дуже поручає нам св. Церков у воскресних богослуженнях, піснях, обрядах. Чоловік забуває тоді на земські клопоти і легко підносить духа до Бога, одинокого жерела всякої радости. Радісним окликом »Христос воскрес« здоровимо тоді один одного й складаємо собі взаїмні бажання. Се час великих ласк від Бога!

Сеї найбільшої, надземської радости побіди Правди над ложю, Добра над злом, Чесноти над гріхом, — всім щиро від Бога бажаю в день Христового Воскресення.

А у ваших молитвах в день Празника не забудьте згадати ваших страдальних братів з Великої України, Білоруси, Росії і всеї Радянщини, щоби й їм завитала скоро радість відродження до повного життя з віри, щоб звеселила їхні серця радість побідників Світла над тьмою, щоби

і над тими великими просторами залунав веселий звук воскресного дзвона.

Христос воскрес! † ЙОСАФАТ Епп.

Ч. 2021. — Канонічні візитації в р. 1930.

До переведення канонічної візитації в р. 1930 іменуємо і назначуємо отсих Впр. ОО. Візитаторів:

о. Мітрата Дра Василя Пинила на деканат Сокальський,

о. Пралата Володимира Ґмитрасевича на деканат Добромильський,

о. Крилошанина Д-ра Романа Решетила на деканат Дрогобицький,

о. Крилошанина Кипріяна Хотинецького на деканат Жовківський,

о. Крилошанина Омеляна Мартиновича на деканат Сінявський,

о. Крилошанина Івана Пастернака на деканат Чесанівський.

Ч. 2364. — Архієрейські посіщення.

Всеч. ОО. Душпастирі що з нагоди більших празників, посвячення Церкви, деканальних Зборів, уладжування місій в парохії і т. п. відносяться до Епп. Ординаріяту з просьбою о Архієрейське посіщення, роблять се нераз в останній хвилі, коли Епископ, хоч і радби прибути не може, бо вже заздалегідь инакше задиспоновано часом. Буває навіть, що Отці приготовляють вірних на приїзд Епископа, хоч що до того не одержали певної рішучої відповіди.

В ціли отже управильнення справи Архієрейських посіщень, зволять Всеч. ОО. Душпастирі заздалегідь писемно відноситися до Еписк. Ординаріяту, представляти точно о яке посіщення ходить і не запевнювати нікого про приїзд Епископа так довго, поки не наспіє на се від нього виразна згода.

Ч. 48/орд. — Утворення „Епархіяльного Фонду“ гр. кат. перемиської Епархії.

Згідно з постановами Конкордату, Еписк. Ординаріят, по вислуханню суду Катедральної Капітули і Еписк. Кон-

систорії видає отсим слідуючий, для Перемиської Епархії обовязуючий закон:

§ 1. Всі гроші узискані з винайму приходських ґрунтів в часі intercalare, з евентуальної їх продажі при виконанню арт. XXIV. Конкордату і инших надпорядочних доходів з тихже ґрунтів, впливають до каси Епископської Консисторії.

§ 2. З тих гроший твориться окремий »Епархіяльний фонд« гр. кат. Перем. Епархії, ведений фахово в окремих книгах.

§ 3. »Епархіяльний фонд« призначується на покривання потреб Перемиської Епархії.

§ 4. Епархіяльним фондом завідує Епархіяльна Адміністраційна Рада вибрана для ведення справ маєткових Епархії.

Від гр. кат. Епископського Ординаріяту
Перемишль дня 18. лютого 1930 р.

† ЙОСАФАТ Епп.

Ч. 2032. — В справі колінеприклонних молитов по читаній Служб Божій.

Еп. Ординаріят заряджує і подає отцим до відома Всч. Духовенству, що в ціли узискання богослужбової однообразности, котрої брак є в нас дуже помітний, колінеприклонні молитви по читаній Службі Божій належить на будуче залишити.

Ч. 2365. — Зарядження в справі деканальних зборів.

Пригадаючи Всч. Духовенству рішення Перемиського Епархіяльного Синоду з р. 1898. в справі деканальних Зборів духовенства (Собор перемиський, 1898 р. стор. 61—76), Епп. Ординаріят звертає увагу на деякі точки його рішень:

а) Ціллю деканальних зборів є образованнє душпастирів, пізнання церковних і епархіяльних приписів, однообразність в обрядах, взаїмна любов між духовенством.

б) Деканальні Збори мають відбуватися три рази до року; одні з них мають бути присвячені духовним впра-

вам кондеканальних священиків а одні відправленню місії для мірян.

в) На Зборах належить залишати справи, які можуть нарушувати взаїмну любов, як рівнож справи політичної натури.

г) На Зборах має бути визначений час і місце найблизших дек. Зборів.

ґ) Звіт з відбутих Зборів враз з рефератами і протоколом відсилає декан чимскорше до Епп. Ординаріяту.

д) Якщо декан в порозумінню бодай з більшістю деканальних душпастирів признає потребу скликати надзвичайні, добровільні, деканальні Збори, має о тім донести до Епп. Ординаріяту, предкладаючи відповідні причини, а одержавши дозвіл і потрібні вказівки, повинен запросити всіх душпастирів деканату до участи в цих зборах.

До повисших точок ухвалених епархіяльним Синодом завважується слідуюче:

1) В рефератах і дискусії на дек. Зборах належить передовсім узглядннювати актуальні теми і практичні річи як: загальний стан віри й релігійности в деканаті, небезпеки і перепони в душпастирській праці взагалі в деканаті і зокрема по парохіях, як їм запобігти і т. и.

2) Не залишати реколекційних Зборів а поставити їх на належній висоті через покликаннє згл. визначеннє відповідного духовного провідника, добір тем реколекційних наук, стисле відбуваннє духовних розважань і духовного читання, св. сповіди.

Близші пояснення як цего рода реколекційні Збори відбувати належить, будуть подані в найблизшому часі.

3) Речинець і місце деканальних Зборів належить передтим подати до відома Епп. Ординаріяту разом з порядком дня, який мусить бути апробований і лишень тоді деканальні Збори можуть відбутися.

4) Заборонюється ОО. Деканам скликування чито Зборів деканальних чито якого небудь рода конференцій духовенства без попередного дозволу Епп. Ординаріяту.

Ч. 391/12. — В справі заміщування посад катихитів іспитованими кандидатами.

Епп. Ординаріят подає отсим до відома інтересованих, що при заміщуванні етатових посад катихитів усіх кате-

ґорій шкіл при рівних даних першенство матимуть ті кандидати, які викажуться відповідними іспитами, зложеними перед окремою Епп. Ординаріятом назначеною іспитовою Комісією.

На біжучий рік визначується реченець іспиту на катихитів вселюдних шкіл на день 8 і 9 вересня; кандидатам на катихитів середних шкіл будуть в кождім окремім випадку визначені окремі реченці.

Подання о допущення до іспиту належить вносити найдалі до кінця мая 1930 р.

Що до вимогів ставлених кандидатам при іспитах, полишається на разі дотеперішну практику.

Замічається, що ті ОО. Катихити, які дотепер без іспитів повнять шкільні обовязки, обовязані чимскорше, а найдалі до кінця місяця червня 1931. р., піддатися приписаному дієцезальними законами кваліфікаційному іспитови.

Ч. 2121. — Осторога перед небезпеками для еміґруючих на Волинь.

Всеч. ОО. Душпастирі з яких парохій люди переселюються на Волинь, звернуть своїм еміґруючим парохіянам увагу на небезпеки, які загрожують їм на новім місци і серед нового окруження.

В першу чергу належить обучити їх точно в справах віри, щоби остали вірними дітьми св. католицької Церкви й свойого обряду і в дусі сеї вірности своїх дітей виховували.

Заразом належить остерігати так тих, що еміґрують як тих, що остають дома, головнож дівчат, перед підступом несовісних спекулянтів, які посередничать в справах подруж. Буває, що такий посередник привозить з Волині жениха, який переходить навіть на католицьку віру, щоби міг повінчатися з греко-католицькою дівчиною а відтак забирає її разом з посагом до себе на Волинь. По якімсь часі зуживши або задержавши для себе її придане, проганяє жінку, яка зруйнована морально і матеріяльно чує нераз слушний жаль до тих, що повинні були остерегти її перед нещастєм. Бувають і такі, що вертають назад до схизми, а одержавши там без більшого труду розвід, полишають нещасну жертву, а самі женяться з другою.

Саміж Всч. ОО. Душпастирі винні трактувати дуже обережно справи вінчань Волиняків з нашими дівчатами.

Ч. 832. — Конкурс на опорожнені парохії.

З речинцем до 20 го мая 1930 р. виставляються на конкурс слідуючі опорожнені парохії: Дек. Грибівський: 1. Чирна. Дек. Жовківський: Мокротин. Дек. Жукотинський: Дністрик головецький. Дек. Лучанський: Волоща, Пруси. Дек. Радимнянський: Заліська воля. Дек. Старосільський: Воютичі. Дек. Сяніцький: Одрехова.

Прошення внесені не по формі і не заосмотрені потрібними залучниками, а особливо без свідоцтва з конкурсового іспиту як і ті, котрі вплинулиби по дни 20. мая 1930, будуть уважані яко бездредметові.

Примічається, що всі Всч. ОО. що одержать презенту на таку парохію, яка крім матерної церкви має одну або більше дочерних, зобовязуються в кождім часі на жадання перемиського Еписк. Ординаріяту згодитися на евентуальне відлучення дочерних церков разом з ґрунтами.

При тім Еписк. Ординаріят повідомляє всіх Отців, наміряючих внести подання о приняття в спис на висше згадані парохії, що дотації їх будуть нормовані по гадці Конкордату.

Ч. 348. — Про утворення нового Розлуцького деканату.

Преосвящений Епископ Ординарій видав грамоту слідуючого змісту:

»Узгляднаючи слушні причини предложені Нам ОО. Деканами: Самбірським, Підбужським і Турчанським, отсею грамотою утворюємо в Нашій Епархії новий деканат під назвою »Розлуцький« і приділюємо йому від 1. квітня 1930 слідуючі парохії, відділюючи їх рівночасно від дотичних деканатів а це:

1. Головсько: 2. Ясінку масьову; 3. Ластівки; 4. Свидник; 5. Ісаї; 6. Турє — з Підбужського деканату; 7. Явору; 8. Волосянку велику; 9. Розлуч — Турчанського деканату і 10. Топільницю з Старосамбірського деканату.

Дано в Перемишлі дня 26. марта 1930.

† ЙОСАФАТ Епп.» (в. р.)

Це подаєся до відома Всечесному Духовенству.

Ч. 2026. — Пересторога перед уживанням денатурованого спірітусу.

Міністерство Віроісп. і Просв. повідомляє, що в декотрих околицях уживання денатурованого спірітусу до пиття так поширилося, що Дирекція спірітусового монополю уважала за вказане домішати до нього трійливих складників котрі викликувати будуть негайно наслідки, і в тому виді денатурований спірітус находиться тепер в торговлі.

Всеч. Отці перестережуть своїх вірних, щоби знали, що пите денатурованого спірітусу наражає їх на смерть або що найменше на досмертне каліцтво.

Ч. 2025. — Управа Українського протиалькогольного Т-ва „Відродження" з осідком у Львові вул. Гродзіцких Ч. 4/III прохає Всеч. Духовенство о матеріяльну поміч і моральну співпрацю в акції поборювання алькоголізму в широких масах нашого народу. Товариство ширить свідомість алькогольного лиха словом і ділом, основує протиалькогольні філії і гуртки, уладжує відчити та закликає до протиалькогольного плєбісциту. Т-во видає власний, місячний орган »Відродження« у Львові, якого передплата виносить 3 зол. річно.

Т-во має на складі брошурки та летючки протиалькогольного змісту по дуже дешевій і приступній ціні.

З огляду на вельми хосенну діяльність, що її згадане То-во розвинуло в останніх часах, може Всеч. Духовенство знайти в ньому доброго помічника в душпастирській праці.

Управа То-ва уділює радо інформацій, як належить перевести протиалькогольну акцію на місцях.

Ч. 20. Товариство Опіки над осліплими в Варшаві ул. Польна 40 подає до відома, що в інтернаті є вільні місця та що принимається туди дітий від 3—15 року життя. Діти мають запевнене удержання і фахову науку.

Рівночасно То-во прохає ОО. Душпастирів о заподання йому імен і назвиск отемнілих дітей в їхніх парохіях.

Ч. 2024. — В справі брошури: „Царство сатани наступає на нас."

Канцелярія Еписк. Консисторії розіслала в перших днях місяця марта до всіх урядів парохіяльних брошуру:

»Царство сатани наступає на нас« з позволенням ужити матеріялів у ній зібраних до проповідий і рефератів в 2-гу неділю В. Посту.

Належитість 1 зол. за повисшу брошуру, котру позваляємо побрати з церковних гроший, Канцелярія стягне з платні на квітень, а евентуальна надвижка буде призначена на фонд будови церквей.

ХРОНІКА.

Іменовання:

Ч. 348. о. Козбур Степан, парох в Ясінці масьовій, завідателем деканату Розлуцького.

Ч. 1838. о. Кушлик Евген парох в Пяновичах, II. Ординарятським Шкільним Комісарем для вселюдних шкіл.

Ч. 1912. о. Стеранка Александер, парох в Тарнавці, містодеканом риманівським.

Крилошанські відзнаки одержали:

Ч. 892. о. Кончило Віктор, парох в Луковім.
Ч. 1131. о. Пясецький Зенон, парох в Стефковій.

Канонічну інституцію одержали:

Ч. 1161. о. Федоряк Антін — Лісковате.
Ч. 2291. о. Бак Михайло — Звертів.
Ч. 2292. о. Ґут Алексій — Смолин.

Завідательства одержали.

Ч. 4. о. Топорівський Микола — Ростока велика.

Ч. 1350. о. Крупський Зенон — Манів.

Ч. 1675. о. Вовчик Михайло — Яблінка вижна.

Ч. 1675. о. Добрянський Михайло excurr. в Лопушанці хоминій.

Ч. 1983. о. Яремко Іван — Пруси.

Померли:

о. Тимчишин Михайло. парох в Воютичах 2/III 1930.
о. Скобельський Василь, парох в Прусах 17/III 1930.

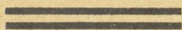
Душі їх поручається молитвам Всеч. Духовенства.

З гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 2. квітня 1930.

о. Микола Грицеляк
канцлер.

† ЙОСАФАТ
Епп.

II. ЧАСТЬ.

Служба Божа

(від Вірую до Освячення).

Коли земський вельможа зближаєсь, то з першим сигналом його близькости якийсь ляк обнимає знетерпеливлену очікуванєм масу. Такий сигнал прийшов. Перший священик виявив свій ляк возгласом: »Станім добрі, станім со страхом вонмим святоє возношеніє в мирі приносити«. Товпа своєю відповідю успокоючо впливає на священика, свого речника перед Святим Святих: „Милость мира, жертву хваленія". Сі слова мав договорити священик. Його возглас нескінчений словом: »приносити...« лиш »приносити милость мира, жертву хваленія« жертву помирення і прославлення. Маса однак так перенята тими чувствами, які її впоїв єї речник, що сама договорює за заляканого речника, що „со страхом"... хоче приносити »святоє возношеніє«. З вдячности за договорене масою своїх почувань священик звертаєсь до неї зі словами відради: »Благодать Господа нашего Ісуса Христа і люби Бога і Отца і причастіє Святого Духа, буди со всіми вами...«. Спрямовує чувства народу, наповняє їх надією: »Горі імієм сердца«... На своє вдоволенє і щастя, якого може дізнати лиш серце ревного і удуховненого пастиря довідуєсь, що його стадо переповнене тими чувствами. »Імами ко Господу«. Щож природнійше, як на таку вість закликати священикови: »Благодарим Господа«. Якже зовсім на місци се чувство. Чиж Ісус Христос не був переповнений тим чувством коли відправляв пріміцію в салі Тайної Вечері? Євангелисти згідно кладуть слова »хвалу воздав«, а св. Василій Вел. і Йоан Золотоустий слово »благодарив« перед самими словами освячення. Якже були переповнені Христовим Духом св. Отці! — І знова священик довідуєсь що праця його не пішла на марно. Народ віруючий розуміє вагу хвилі. — Признає слушність і актуальність настрою душі, який виробляє душпастир... „Достойно і праведно єсть покланятися Отцу і Сину і Св. Дуду...".

Торжественна тишина залягає престол, на якім вже відкриті види сходячого Спасителя. Се св. мовчанє лиш тут і там перериває в зітхненю і з намащенєм вимовлене слово тихої молитви священика.. а молитви благоцарення... за те що „от небитія в битіє нас привел, і отпадшія возставил паки і не отступил вся творя... дондеже на небо возвел... і царство даровал... О сих всіх благодарим... о всіх іхже віми і іхже не віми, явлених і неявлених благодіяніїх бивших ни нас“... Кількож то тих укритих, внутрішних ласк, праці Спасителя в нашій души і апостольстві, яких плоди ми собі приписуємо, а про яких правдиву причину довідаємося у вічности. Ісус є укритим, тихим а ревним апостолом... »Благодарим тя о службі сей«... Боже, що за служба тримати Тебе на своїх руках, освячувати Твоє Пресв. Тіло, родити Тебе евхаристийно — своїм языком і Твоїми словами... і то від кого приймаєш сю службу... »тоже от рук наших« спіямлених гріхом... »пріяти сподобил єси, аще предстоят тебі тисящі Архангел і тьми Ангел, Херувими і Серафіми« Як згідна східна церква зі західною в подиві величи священика. Praetulit vos angelis et archangelis! (св. Вернард). Ся мовчанка треває лиш хвилю. Перериває її сам священик, голосить чинність ангелів, яких він враз з вірними зображує. Вони займаються одним: »Побідную піснь поюще, вопіюще, взивающе і глаголюще...« Нарід знова знає який зміст і форма сеї побідної пісні. Тому знова не дає священикови докінчити, лиш сам кличе: «Свят, Свят, Свят... Господь Саваот«. Се вже найблище приготовлення на приявність Господа на престолі святині, якому співають ангели в небі. Маса народу мішає своє »Свят« з піснями ангельських хорів..., що визнає священик в дальшій молитві«... С сими і ми блаженними силами, Владико, человіколюбче вопієм і глаголем: Свят єси і пресвят...«. В хори ангелів вступає і священик як відпоручник землі і просить, щоби Цар віків, коли входить поміж свій наріп, ласкаво вислухав пісню потребуючого спасення народу. Тимчасом народ піднимаєсь душею і вірою, клонить свої коліна на голос дзвінка і як колись народ на вулицях Єрусалиму, так і сей народ хвилюєсь, погляди скермовуються на престол звідки пливе спасення, а відтак клонить голову на другий дзвінок перед Всесвятим, якого маєстат виповняє небо і землю: „ісполнь небо і земля слави твоєя“. Ледви скінчиться

отся адорація, повторюються сцени і одушевленя з дня пальм. Гремлять оклики Осанна!... по склепінях святині. Громада вірних благословить, витає „Грядущаго во імя Господне“. Осанна!... оклик привіту старого народу при вступі пануючого до міста... сей оклик осанна є ніколи не вгаваючим окликом Церкви, перед евхаристийним сходом Царя — милосердія і жертви.

Ті голосні оклики, одушевлення і почитання застановляють священика в його молитві. Він здержуєсь, складає руки, клонить голову перед тим вічним Огнищем Любови, Серцем св. Літургії, Освяченням. Він майже в екстазі. Забуває на себе, відтепер стаєсь Церквою, в якої імени має принести жертву. Всіх потребуючих на душі і на тілі пероносить він думкою до сеї Витесди, щоби тим новим чудом небес їх потішити і ісцілити. Колись зношено хорих до дому де Господь затримувався, кладено їх на скрутах улиць щоби тінь Апостола їх осінила і уздоровила. Священику ласки! Затримайся хвилю! Згадай і помяни перед Господом тих, що поручилися твоїм молитвам і тих, яких Тобі повірено. Конаючих і хорих, твоїх пенітентів, шкільну дітвору, доростаючу і дорослу молодь, що виставлена на небезпеку втрати віри і невинности, тих що є в покусах, налогових грішників. Згадай всі потреби, на які тобі вказано в надії, що ти за них згадаєш і помолишся. Згадай потреби Церкви, св. Отця, Епископа, колибаючихся у вірі і тих, що поблудили в ній. Всіх їх збери коло себе, щоби їх Господь »грядий, благословив, навернув, освятив, спас. При збуджуваню наміру бажаєш хліб в Тіло Христове а вино в пресв. Кров Христову замінити. Плодивитість і успішність цего акту безмірна для цілої Церкви. Передовсім для тебе самого, для предстоящих в церкві, для специяльно поручених і їх родин, для спасення їх душ, для піддержання надії на спасення і остаточної побіди; початок, продовження і кінець життя для Христа і вічного щастя. Тож молися!

Спис і ціни книжок видання ОО. Редемптористів.

На запити Всч. ОО. Душпастирів повідомляється, що у ОО. Редемптористів в Станиславові можна набути слідуючі книжки по нисше поданих цінах: Моя небесна ненька 1'50 зл., Ісусе люблю Тебе 1'50, Апостол любови 1'25, Лютер чи Христос 0'15, Місийний відгомін 0'25, Місійний дарунок для дітей 0'20, Як годитися з Божою волею 0'40, Памятка із св. місії (вичерпана і друкується другий раз) 4'00 зл.

З огляду на богатий і прегарний зміст наведених книжок, як також і на дуже дешеву ціну горячо поручаємо Всч. ОО. Душпастирям масово поширювати тіїж поміж народом.

Книжки сі можна замовляти у ОО. Редемптористів в Станиславові ул. Ґолуховського ч. 61.

О. ГОЛИНСЬКИЙ ПЕТРО.

КАТОЛИЦЬКА АКЦІЯ.

(Значінне, дефініція, роля сьвітських)

Католицька Акція стала першим кличем Церкви в повоєнних літах. Від 20 літ накликують до неї Христові Намісники у своїх енцикліках подаючи чимраз яснійше обсяг і зміст цього нового по назві хоч старого по сути поняття, яке остаточно кристалізується у висловах теперішного Папи Пія XI. Цей Св. Отець не залишує ніякої нагоди, щоби не згадати про Католицьку Акцію в своїх енцикліках, промовах, листах до єпископів і світських так, що здобуває собі ще за життя почесний титул папи Католицької Акції*). Вже в енцикліці „Ubi arcano Dei" з дня 23. грудня 1922 р. каже він, що »хочби праця (в К. А.) видавалася тяжкою, полученою з трудом для пастирів і вірних то однак без сумніву є вона потрібна і належить до головних обовязків пастирського уряду і християнського життя«. Як велику вагу привязує Св. Отець до Католицької Акції, свідчать серед многих инших висказів слова Його листа

---

*) Гл. Ks. Dr. Bross: Akcja Katolicka w orzeczeniach Stolicy Apostolskiej Poznań 1929.

до Кардинала Бертрама: „Католицьку Акцію повинні обняти опікою нелиш епископи і священики, які найліпше знають, що вважаємо її наче зіницею Нашого ока, але також керманичі та урядовці кождої держави“ — як рівнож бесіда до духовних асистентів Жіночого Згромадження з дня 9. лютого 1924 р.: »Знають се всі і Ми радіємо, що всі знають, що дбаємо про Католицьку Акцію як про зіницю ока«.

Заклики Апостольської Столиці в справі К. А. відбилися сильним відголосом в цілім католицькім світі. Свідчать о тім пастирські листи і промови поодиноких епископів, зїзди, наради і курси а вкінци дуже богата як на короткий час література.

Що се таке Католицька Акція?

Найкрасшу, бо повну й ясну дефініцію К. А. подав Святійший Отець Пій XI. в листі до провідниці Міжнародної Унії Католицьких Жінок п-ні Steenbergh Engeringh: „*Католицька Акція це участь світських в ерархічнім апостольстві католицької Церкви для оборони релігійних і моральних засад як також для розвою здорової і пожиточної суспільної праці під проводом церковної ерархії, незалежно і понад усякі політичні партії, в цілі обнови католицького життя в родині й суспільности*“.

Для пояснення цеї дефініції належить додати, що підметом К. А. є світські католики, які беруть участь в апостольстві під проводом церковної ерархії, тереном праці є родина і суспільність, середниками: оборона релігійних і моральних засад та розвій пожиточної, суспільної праці, а найвисшою ціллю привернення католицького життя.

Ясно означене є тут відношенне світських з К. А. до церковної ерархії. Нема К. А. незалежної від церковної влади; навпаки основною прикметою організації К. А. є її підчиненнє власти ерархії се є епископа. Гурток світських католиків стає складовою частиною Католицької Акції щойно тоді, коли офіціяльно й організаційно се є статутово підпорядкуєся власти свойого епископа як слухняний відділ світської армії Церкви.

Не треба утотожнювати працю К. А. з релігійно-душпастирською працею Церкви. Остання має на меті вишколити діячів для першої. Католицька Акція сягає глибше, в душу одиниці, родини і суспільности, вона піднимає бор-

бу з впливами, ворожими Христовій науці, зводить її отверто і стає наче пробоєвим курінем так в оборонній як у наступаючій борбі за католицькі ідеали. Само собою зрозуміле, що того рода праця вимагає великого запалу й духа посвяти від боєвиків Католицької Акції. До затяжної борні спосібні тільки ті, що самі живуть правдиво Христовим, надприродним життєм, в якого серці палає огонь святої любови до Христа. Ці прикмети становлять наче оружже, що вони його одержують в школі релігійної праці під проводом ревного душпастиря.

По словам Св. Вітця суспільна праця грає в К. А. дуже важну, суттєву ролю, так що без неї цілковите сповненнє завдань К. А. є не до подумання. Як належить виконувати цю суспільну працю, в якім напрямі її повести, о тім трактує обширно славна енцикліка Папи Льва XIII. „Rerum novarum".

Найважнійша ріжниця між Катол. Акцією а релігійною працею Церкви лежить в ролі світських католиків. В релігійний акції Церкви світські католики є предметом старань духовенства. Ціла управа цеї ділянки праці спочиває в руках церковної влади і духовенства беззастережно так що навіть у церковних брацтвах, які є організаціями світських людий єрархія має рішаючий вплив на хід нарад і праць; відома річ, що без священика не істнує брацтво церковне. Натомість у Катол. Акції провідниками мають бути світські католики. Вони заступають організацію на вні, беруть на себе відповідальність за еї працю, удержують лад і дисципліну внутрі. (Д. б.)

ЗАКЛИК!

Управа другої секції Епархіяльної Помочі просить Всечесних Отців візвати вірних з нагоди Христового Воскресення до складок на сироти, які є на удержанні Товариства. В часі воскресної радости не забувайте на слези найбідніших, безпомічних дітей народу. Жертви проситься слати на адресу канцелярії Еп. Консисторії.

Перемишль, в квітні 1930.

За Управу II. С. Еп. Пом.

о. Гриник Василь.

ОГОЛОШЕННЯ.

Український фонд воєнних вдів і сиріт у Львові просить о поміщення слідуючого письма.

Отверта рана.

Зпоміж усіх ран, які завдала нам визвольна війна залишається одна дуже болюча, не лиш незагоєна, але навіть нелікувана рана. Є це вдови й сироти по борцях Української Галицької Армії.

До цього часу Українське Громадянство майже не займалося ними, хоч вони зі всіх жертв війни може найбільше потребували й потребують помочі. Їхні батьки і мужі не завагалися жертвувати своє життя за Українську Націю, бо вірили, що як їх не стане, то Нація заопікується тими, яких вони залишають, що не дасть загинути їхнім дітям і жінкам.

Віддаючи життя за Націю, віддаючи все те, що мали найдорозше — віддали Їй також свої діти й жінки.

Нація приняла їх жертву, криваву жертву, але рівночасно мусить і переняти обовязок зглядом вдів і сиріт по поляглих, обовязок, який виповнити мусить, бо обовязок цей наложили на Неї ці, яких воля і память для нас свята.

Товариство Українських воєнних вдів і сиріт відновило свою діяльність і звертається отсим з закликом до всіх Українських Громадян вступати в члени Товариства та складати добровільні датки на вдови й сироти по Українських Героях.

Членська вкладка виносить 50 грошів місячно, тож не повинен ніхто відмовитися від зложення цеї малої квоти, якою не зрівноважить жертви життя, але хоч одну сльозу зітре з віч сиріт і вдів по членах У. Г. А. Є це не жертва, але сповнення обовязку, який тяжить на всіх членах Нації.

Жертви й вкладки слати на адресу: Український фонд воєнних вдів і сиріт — Львів, Руська ч. 3. II. поверх, або — »Дністер« у Львові, Руська 20. вкладкова книжка фонду воєнних вдів і сиріт.

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишлі.
Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишлі.